

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 44/2017
08.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у продуженом трајању у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Војиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 20 К.478/16 од 25.05.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 443/16 од 13.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Војиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 20 К.478/16 од 25.05.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 443/16 од 13.09.2016. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 20 К.478/16 од 25.05.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у продуженом трајању у вези члана 61. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности и то тако што се од окривљеног одузима лажна јавна исправа – образац саобраћајне дозволе, серијски број ..., која ће се по правноснажности пресуде доставити ПУ Ниш ради уништења. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 443/16 од 13.09.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Војиновића и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу 20 К.478/16 од 25.05.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Војиновић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да се првостепена пресуда побија и због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 61. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине у целости пресуду Вишег суда у Нишу Кж1 443/16 од 13.09.2016. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву истиче да су нижестепени судови погрешно закључили да се у конкретном случају не ради о правноснажно пресуђеној ствари и да су стога прекршили принцип *ne bis in idem*. Ово са разлога јер по ставу одбране постоји чињенични идентитет између кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у продуженом трајању у вези члана 61. КЗ за које је окривљени у овом кривичном поступку оглашен кривим и прекршаја из члана 332. став 3. у вези члана 334. став 1. тачка 1) Царинског закона за који је против окривљеног АА обустављено вођење прекршајног поступка правноснажним решењем Царинарнице Ниш 02/2 број П-2002/08 од 14.09.2009. године, дакле ради се о истом животном догађају и истим радњама окривљеног за које се против њега већ водио и правноснажно окончао поступак.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП били су предмет разматрања Вишег суда у Нишу који је поступао по жалби браниоца окривљеног АА изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу 20 К.478/16 од 25.05.2016. године. Виши суд у Нишу као

другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4 пресуде Кж1 443/16 од 13.09.2016. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што образлажући наведену повреду закона бранилац заправо оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране суда, истицањем да из исказа сведока ББ и ВВ, као и правноснажног решења Царинарнице Ниш 02/2 број П-2002/08 од 14.09.2009. године, произилази да окривљени АА није извршилац кривичног дела за које је оглашен кривим.

Поред тога, бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости наводи да је првостепена пресуда донета уз погрешну примену члана 61. Кривичног законика, а што би по налажењу овога суда представљало повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 61. КЗ, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац ову повреду закона заправо образлаже тиме да првостепени суд није дао ни један разлог везано за то да су у конкретном случају испуњени услови потребни за постојање продуженог кривичног дела, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, а да суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреду закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Такође, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, при чему само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што у образложењу захтева не наводи који конкретно доказ је незаконит и из којих разлога, дакле уопште не наводи у чему се ова повреда закона тачно састоји, па је стога и овај разлог недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује

захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Војиновића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.